

Hun går ikke

Helene var bekymret. Datteren på 16 måneder hadde ennå ikke begynt å gå.

Helene kom med datteren Sofie på 16 måneder. Jenta hadde vært hos meg en gang tidligere på grunn av høy feber og forkjølelse. I dag så hun ikke syk ut. Hun smilte bredt og viste alle tennene hun hadde fått siden sist!

Lege Du ser frisk ut i dag, sa jeg til Sofie.

Pasient Mann, doktor, der, svarte hun og pekte på meg mens hun kikket opp på moren.

Sofie var i godt humør. Jeg spurte Helene hva jeg kunne hjelpe dem med i dag. Moren unnskyldte seg og sa at det var sikkert bare tull av henne å komme, men at hun bekymret seg over at Sofie ikke hadde begynt å gå ennå.

Pasient Hun er liksom så passiv! Hun er helt fornøyd med å bare sitte på gulvet med lekene sine. Jeg prøver å motivere henne til å komme seg rundt, men hun bryr seg liksom ikke! Barna til alle de andre i barselgruppen går for lengst!

Noen barn går før ettårsalder. Andre trenger atskillig mer tid. Helene sa at hun visste at barn er ulike men at hun likevel syntes at 16 måneder var sent. Hun hadde heller ikke inntrykk av at Sofie var spesielt interessert i å lære seg å gå.

Jeg spurte henne om hun visste om hun og mannen hadde lært å gå sent. Helene hadde snakket med begge bestemødrene om dette. Ingen av dem husket stort og klarte ikke å skille dem fra søsknene sine. Farmor trodde likevel at pappa hadde vært litt sen.

Lege Krabber Sofie, og kan hun stå og gå med støtte?

Pasient Hun krabber, men gjør det veldig lite. Hun kan også gå inntil stoler og bord, men det tar ikke lang tid før hun vil bli løftet opp.

Lege Jeg forstår. Da blir det kanskje til at du må bære henne mye?

Pasient Ja, jeg må jo nødvendigvis det siden hun ikke kan gå.

Jeg sa at jeg skjønnte det, og at det kan noen ganger være vanskelig å finne balansegangen mellom å hjelpe et barn som gråter og å kreve egeninnsats av barnet. Sofie var deres første barn, og jeg visste fra tidligere samtaler at foreldrene gjorde alt de kunne for at hun skulle være fornøyd. Men det var ikke nødvendigvis foreldrenes bæring som hadde "skylden".

Noen barn blir raskt flinke motorisk men snakker sent. Andre har en hurtig språkutvikling men lærer ikke å gå før de er halvannet år. Enkelte er tidlig ute på alle områder, mens andre er sene på samtlige felter. De funksjonshemmete barna er gjerne i den siste gruppen. Det er som regel ikke noe galt når et barn ikke går ved 16 måneder hvis det ellers virker frisk.

Ved undersøkelsen av Sofie etter fødselen og de senere kontrollene ved helsestasjonen hadde man ikke funnet noe galt verken ved hoftene eller de øvrige testene.

Nå satt hun og bygget klosser på gulvet. Hun kom seg deretter opp i stående stilling inntil morens stol med litt hjelp og vandret deretter langs bordkanten bort til meg. Jeg tok henne opp på mitt fang og fikk et inntrykk av hennes generelle kraft og spenstighet. Til slutt undersøkte jeg hoftene hennes. Det var intet å anmerke ved dem.

Jeg fortalte Helene at jeg ikke trodde det var noe i veien med Sofie. Hun var nok bare et rolig barn som var lite opptatt av å komme seg rundt. Det kunne også hende at hun ganske enkelt hadde erfart at det er like greit å bli båret av mor og far. Jeg foreslo derfor at foreldrene skulle prøve å bære henne mindre en periode, for å oppmuntre henne til bevege seg mer på egenhånd. De kunne også legge seg på gulvet litt vekk fra henne og forsøke å lokke henne til seg for å trene opp krabbingen.

Pasient Ja, da skal du se det blir protester! Kanskje du bare er like lat som pappa, sa Helene og blunket til datteren!

Rett etterpå skulle de gå på babysvømming. Sofie deltok i tillegg i en gruppe med babymusikk og var de fleste dagene i åpen barnehage. Jeg var ikke bekymret.

